

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การเจริญเติบโตที่ต่อเนื่องตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันนี้ก่อให้เกิดการขยายตัวของพื้นที่ทั้งทางแนวราบและแนวดิ่ง ทำให้ความต้องการในการใช้พื้นที่มากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้เพื่อรับการประกอบกิจกรรมของประชาชน แต่เนื่องด้วยพื้นที่เมืองที่สามารถรองรับได้นั้นมีอยู่อย่างจำกัด ผลให้ในปัจจุบันแต่ละพื้นที่มีความหลากหลายและความหนาแน่นในการใช้ประโยชน์โดยเฉพาะในพื้นที่ศูนย์กลางหรือเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เพื่อกิจกรรมที่มีบุคลากรจำนวนมาก ดังนั้น กระแสการพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่ดำเนินอยู่จึงเริ่มเข้ามายึดบุคลากรสำคัญและได้รับความสนใจในทางปฏิบัติ เพื่อให้การใช้พื้นที่มีความเหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลัง

ย่านเทเวศร์ เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญย่านหนึ่งในเขตพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานคร ครอบคลุมบริเวณรอบเกี้ยวของเขตพระนครกับเขตดุสิต โดยมีถนนสามเสนเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ พื้นที่ย่านเทเวศร์นี้เริ่มมีบุคลากรสำคัญต่อเนื่องนับตั้งแต่ภายนอกจากการขยายตัวของพดุงกรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษา วัด ตลาด และแหล่งชุมชน ซึ่งในแต่ละช่วงเวลาพื้นที่มีการประกอบกิจกรรมหลากหลายประเภทแตกต่างกัน โดยอาศัยความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสภาพทางกายภาพของพื้นที่ ผู้คน ระบบกิจกรรม และประเภทการใช้พื้นที่ กิจกรรมที่มีบุคลากรสำคัญและนับเป็นเอกลักษณ์พิเศษของพื้นที่ คือ การค้า ซึ่งประกอบด้วยตลาดค้าของสด ผัก ผลไม้ รวมไปถึงมีตลาดตันไม้ที่เป็นที่รู้จักและสามารถดึงดูดคนจากพื้นที่ต่างๆ ให้เข้ามายึดบริการได้โดยเฉพาะในวันธรรมดายังมีผู้คนมาใช้บริการกันอย่างคึกคัก เนื่องจากในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง มีทั้งชั้นราษฎร พนักงาน นักเรียน นักศึกษา และผู้สัญชาติต่างด้าว ที่มีความต้องการใช้บริการที่หลากหลาย ตลอดเวลา ภายใต้ข้อจำกัดในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน ประกอบกับพื้นที่ไม่สามารถขยายตัวได้ การใช้พื้นที่ภายในย่านเทเวศร์นั้นวันจึงยิ่งเพิ่มความแออัดหนาแน่น มีสิ่งปลูกสร้างเต็มพื้นที่ ขาดการจัดระเบียบและการจัดการที่ดี การใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เหมาะสม กิจกรรมบางประเภทมีการรุกล้ำ

พื้นผิวการจราจร ส่งผลให้เกิดเป็นปัญหาต่างๆ ตามมา ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมของการพัฒนา เพื่อให้มีการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาให้ชีวบทบาทของพื้นที่ในทิศทางที่ก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุด การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ และหา แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมจึงมีความจำเป็นเพื่อให้พื้นที่สามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปได้ ขณะเดียวกันก็พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองให้มีองค์ประกอบ ไปอย่างมีคุณภาพ และนำไปสู่การวางแผนที่เหมาะสมต่อไป

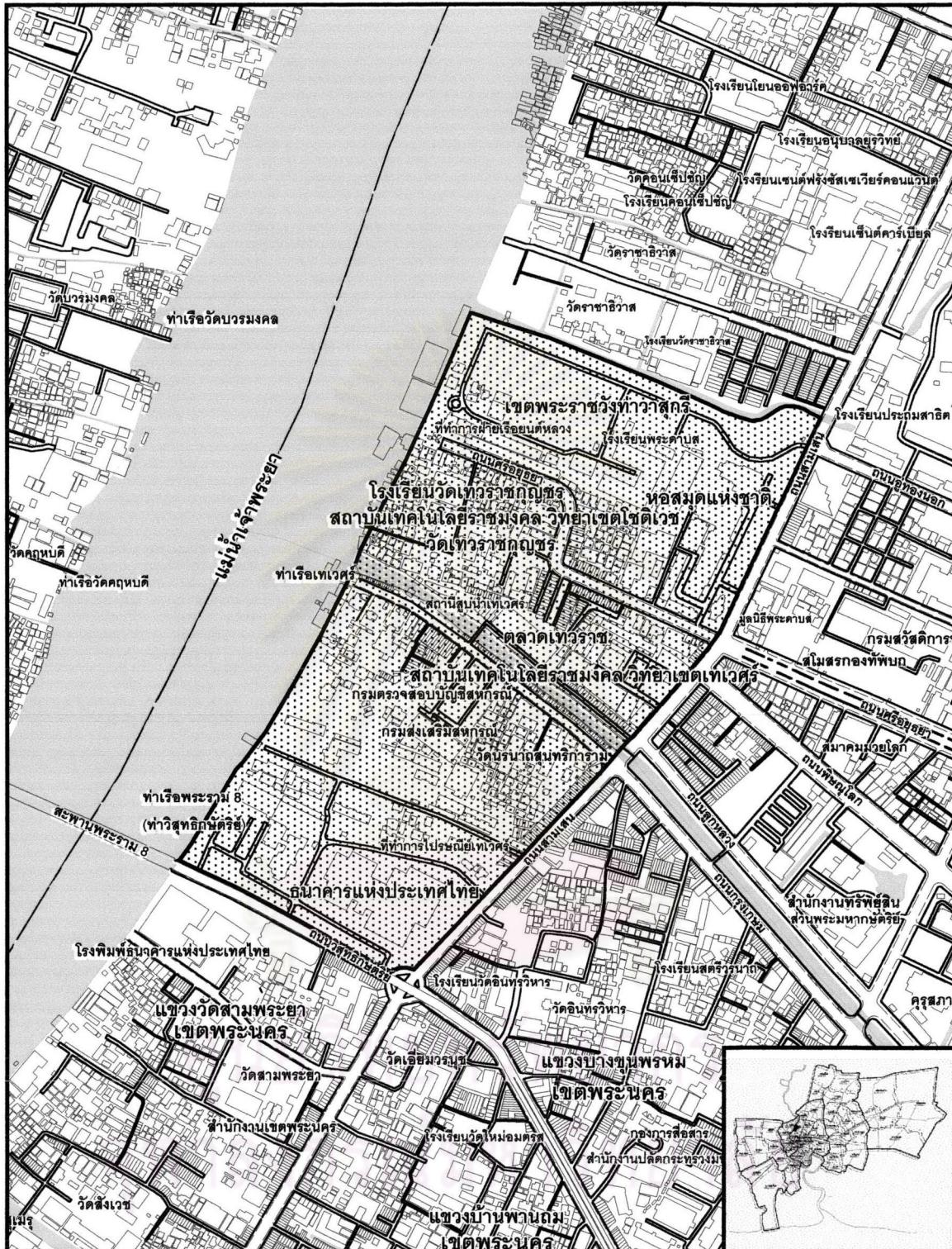
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) ศึกษาพัฒนาการของพื้นที่ย่านเทเวศร์ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
- 2) ศึกษาระบวนการพัฒนาพื้นที่ และปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ย่านเทเวศร์ใน ช่วงเวลาต่างๆ
- 3) ศึกษาเอกลักษณ์ ศักยภาพ ปัญหา และแนวโน้มของพื้นที่ย่านเทเวศร์
- 4) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับเอกลักษณ์ และศักยภาพของพื้นที่ย่านเทเวศร์

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านพื้นที่ กำหนดให้พื้นที่ศึกษา ย่านเทเวศร์ คือพื้นที่ที่มีขอบเขตติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา จุดถนนสามเสน ตั้งแต่บริเวณถนนท่าเกชุมไปถึงคลองท่อ ข้างวัดราชาริวาส ซึ่ง ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของแขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร และแขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต (แผนที่ 1.1) โดยมีเนื้อที่รวมของย่านประมาณ 0.38 ตารางกิโลเมตร (การทำขนาดขอบเขตพื้นที่ ศึกษาอาศัยการพิจารณาจากขอบเขตทางกายภาพ คือ ถนนท่าเกชุม ถนนสามเสน คลองท่อ และ แม่น้ำเจ้าพระยา)

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาพัฒนาการของพื้นที่ย่านเทเวศร์ ตั้งแต่ก่อนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2547) ทั้งนี้จะเน้นกิจกรรมแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่ละช่วงเวลา เพื่ออธิบายบทบาทและศักยภาพที่เหมาะสมในการพัฒนาพื้นที่ย่านเทเวศร์

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ย่านเทเวศร์ กรุงเทพมหานคร

แผนที่ 1.1 พื้นที่ศึกษา

សំណុលកាម្មណ៍

ภาควิชาการวางแผนเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ฯ มหาลัยกรุงเทพมหานคร

ที่มา : สำนักหอจำเบื้องกรุงเทพมหานคร

ก้าวเมือง

1.4 วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ แบ่งวิธีการศึกษาเป็นแนวทางหลักๆ ดังนี้

1) รวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านภัยภาพเศรษฐกิจ และสังคมของพื้นที่ย่านเทเวศร์และพื้นที่ข้างเคียง ทั้งจากหน่วยงานราชการ เอกสารจากแหล่งต่างๆ และจากการสำรวจ สังเกต และสัมภาษณ์ โดยใช้แผนที่ และภาพถ่ายทางอากาศในแต่ละช่วงเวลาประกอบการวิเคราะห์

2) ศึกษาความคิด ทฤษฎีการตั้งถิ่นฐาน วิัฒนาการของเมือง ระบบกิจกรรมและที่ตั้ง และแนวความคิดการวางแผนพัฒนาพื้นที่ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการศึกษาพื้นที่

3) ศึกษาสภาพปัจจุบันของพื้นที่ย่านเทเวศร์ และเชื่อมโยงไปสู่การศึกษาพัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงบทบาทของพื้นที่เป็นลำดับขั้นตอน โดยอาศัยข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา ร่วมกับข้อมูลจากการสำรวจภาคสนาม และการสัมภาษณ์

4) วิเคราะห์การพัฒนา และปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่แต่ละช่วงเวลาในเชิงคุณภาพ เพื่อหาเอกลักษณ์ ศักยภาพ และให้ทราบถึงปัญหา และแนวโน้มของพื้นที่

5) สรุปผลการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ย่านเทเวศร์ และเสนอแนะบทบาท และแนวทางการพัฒนาพื้นที่ในอนาคตที่เหมาะสมกับย่านเทเวศร์

1.5 แหล่งที่มาของข้อมูล

1) ข้อมูลทางเอกสารจากหน่วยงานราชการ เช่น สำนักงานเขตพะนัง สำนักงานเขตดุสิต สำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัย หอสมุดแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร หอสมุดกลางและหอสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) แผนที่และภาพถ่ายทางอากาศ จากกรมแผนที่ทหาร และสำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร

3) ภาพถ่ายประกอบจากหนังสือภาพต่างๆ ภาพเก่าของพื้นที่และสถานที่สำคัญในพื้นที่ จากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ และภาพปัจจุบันจากการลงพื้นที่สำรวจภาคสนาม

4) ข้อมูลของพื้นที่จากการสำรวจภาคสนาม หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และการสอบถามบุคคลในพื้นที่

1.6 ข้อจำกัดของการศึกษา

การเก็บข้อมูลมีข้อจำกัด เนื่องจากพื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่ในระดับย่อย คือบางส่วนของแขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร และแขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต ซึ่งหน่วยงานราชการส่วนใหญ่ไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลในระดับนี้ จึงทำให้ข้อมูลบางส่วนที่นำมาวิเคราะห์ทำได้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบถึงพัฒนาการของการใช้พื้นที่ย่านเทเวศร์ และบทบาทของย่านที่มีความสำคัญต่อเมือง
- 2) ทราบถึงกระบวนการพัฒนาพื้นที่ รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ และบทบาทของย่านเทเวศร์
- 3) ทราบถึงแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพื้นที่ย่านเทเวศร์

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**